

Ved Bedelefar's Død d. 20/10-43

Brev fra Henrik til Mor.

Kære Mor.

Det er svært at give Udtryk for sine Tanker og Følelser; naar Døden træder ind af Døren og tager en med sig, som man altid har set uventet højt og følt sig meget nøje knyttet til, saa nøje, at det føles som om der bliver revet noget ind af en selv, noget man ikke kan slippe uden dyb Smerte.

Bedelefar var alle Dage en af de bedste Mand, jeg har kendt, et Forbilled man saa op til, og som man gerne vilde ligne, men som man ogsaa følte sine Børns Bigravning i Forhold til. Han forstod os, da vi var Børn, som ellers kunns Forældre plejer at forstå deres Børn. Aldrig utaalmodig og aldrig vrang, ligegyldig hvor meget vi plagede ham, hvad enten det var med sine undvigende og naive Spørgsmaal eller med Gaster om at komme ind at høre eller ind at høre.

Og senere da vi blev voksne barde vi hans Sinds store Vidar at hente fra nye Sider. Han var Humanist i alle Ord's bedste Betydning, ikke en gold og kold Forfatter af Menneskes Gøffel som et selvtilfreds

Tarue, der tvivler i salig Bevidsthed om sit eget Værd,
men nu stille varer Forkæmper for Troun paa det gode
i Mennesket og paa det godes endelige Sijr over de
stille Instinkter. Tolle er ikke onde af Natur, sagde
han til. Naar de undertiden synes at være det beror
det mere paa Tilfaldigheder, Opragelse eller Uvidenhed.

Bedstefar havde to "Stogard", saa hvad betyder
dog det "og" jønes, hvor har vi det dog godt i Lille
Danmark". Der var intet der hed paa Bedstefar,
Skabene kunde være aldrig saa haardt, som j. Eks.
dengang kan jeg sit selv være bedstefar, tak, hvad
betyder dog det, jeg er jo gammel nok og vi har det
altesammen godt bare vi kunne selv vil. Og
sygeplejerskerne, der passede ham længe op og
lagde deres professionelle alvorlige blikke til side
og syntes af Glæde, naar Bedstefar strøede om sig
med sine djærve, stogardige Bemærkninger.

Derovre er Verden ikke saa god som Bedstefar
troede, og det eneste der kan gøre os til at have at
den nærmeste kan blive det er Tanken om at
den overhovedet formaar at fastholde Alverden som
Bedstefar. Hvis naar de sørges bliver i Hertal hører
Krig, Ufred, Mismundelse og Had op. Jeg tror de nu
gæng kommer og jeg tror det, fordi jeg har kendt
dig Bedstefar. Du var en Buer, men du meget stærk
Buer, og du har saadanne gode Trø. Du Dag vil de
spire, og med dem dit sidste leve.

Ja, bare der saadanne synes jeg din Far var.